

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419203931
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1419203931.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci žalobkyne : C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX/XXX J. J. O. B. Q., D., L. XXXX, S., zastúpená JUDr. Mgr. Marián Kropaj, PhD., advokát, Mudroňova 7356/51, Piešťany, proti žalovanému: W. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, J., o zaplatenie 70.000 AUD s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 19C/30/2019-146 zo dňa 9. decembra 2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 19C/30/2019-138 zo dňa 23. septembra 2020.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 11.11.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 70.000 AUD spolu s úrokom vo výške 25% ročne zo sumy 70.000 AUD od 31.08.2017 do 07.09.2018 s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 70.000 AUD od 08.09.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.500 AUD od 15.09.2018 do zaplatenia titulom neuhradenej pôžičky uzatvorenej na základe Zmluvy o pôžičke OBOJ zo dňa 31.08.2017. V predmetnej veci nariadil súd prvej inštancie pojednávanie na deň 23.09.2020, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobkyne a žalovaného. Na pojednávanie sa dostavil len právny zástupca žalobkyne, žalovaný sa nedostavil a svoju účasť neospravedlnil. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie s poučením o následku nedostavenia sa doručené dňa 03.07.2020. Na pojednávaní navrhol právny zástupca žalobkyne, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, pričom tomuto návrhu súd vyhovel a vyhlásil rozsudok pre zmeškanie č. k. 19C/30/2019-138. Rozsudok bol žalovanému doručený dňa 13.11.2020. Dňa 27.11.2020 žalovaný doručil návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý odôvodnil tým, že na pojednávanie sa nedostavil z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu a dlhšou práceneschopnosťou. Už odo dňa 08.09.2020 bol zdravotný stav žalovaného zhoršený tak, že nebol schopný žiadnej činnosti. Iba oddychoval na lôžku a bol schopný zabezpečiť základné úkony starostlivosti o jeho osobu. Vzhľadom na uvedené nebol vopred schopný a ani dodatočne riešiť ospravedlnenie svojej neúčasti na predmetnom pojednávaní. V návrhu neoznačil a k návrhu nepriložil nijaký dôkaz svojich tvrdení.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 277 ods. 2, 3 C.s.p. keď dospel k záveru, že žalovaný nepredložil nijaký doklad potvrdzujúci zlý zdravotný stav, ktorý mal byť tak vážny, že žalovaný nebol schopný telefonicky, e-mailom ani inak kontaktovať tunajší súd a svoju neúčasť riadne ospravedlniť, už táto skutočnosť vzbudzuje dôvodné pochybnosti o pravdivosti týchto tvrdení. Už ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 10.06.2020 odôvodnil zlým zdravotným stavom, pričom túto skutočnosť preukázal potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 09.06.2020

so stanovenou diagnózou „Iná a bližšie neurčená bolesť brucha“ vystaveným všeobecnou lekárkou pre dospelých C.. M. B., a zároveň dokladmi o návšteve všeobecnej lekárky pre dospelých C.. I. G. z dní 09.06.2020 a 10.06.2020, čo taktiež vzbudzuje nedôveru, nakoľko osoba môže byť „kapitovaná“ len u jedného všeobecného lekára. Tvrdenie o vážnosti zdravotného stavu žalovaného je ničím nepodložené a je dôvodné sa domnievať, že žalovaný sa snaží vyhnúť plneniu veriteľke - žalobkyňi. Aj v prípade, ak by súd nemal pochybnosti o tvrdeniach žalovaného ohľadom jeho zdravotného stavu tak, zhoršený zdravotný stav mal u žalovaného pretrvávať odo dňa 08.09.2020, t.j. dva týždne pred pojednávaním, teda nejdená sa o náhlu a nečakanú prekážku, ktorá by bránila žalovanému ospravedlniť svoju neúčast'. 1.3. Súd neskúmal zákonné predpoklady na vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale posudzoval len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným, (ne)možno považovať za ospravedlniteľný dôvod. Ospravedlniteľnými dôvodmi sú len také skutočnosti, ktoré nastali neočakávane, boli príčinou, že žalovaný nemohol dostaviť prípadne svoju neúčast' riadne ospravedlniť, a ktoré možno za danej situácie považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nemožno považovať okolnosť, ktorá bola žalovanému známa (zhoršenie zdravotného stavu nastalo v značnom predstihu pred nariadením pojednávaním), ktorá mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčast' ospravedlnil (Uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/26/2019).

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vo veci nariadil nové pojednávanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie pri zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vychádzal zo skutočnosti, že v predmetnom návrhu neuviedol žiadne relevantné a ospravedlniteľné skutočnosti, odôvodňujúce žalovaného neospravedlniteľnú neúčast' na pojednávaní dňa 23.09.2020. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je značne zmätočné a vecne nesprávne. Okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s tvrdeniami o zdravotnom stave žalovaného.

2.1. Súd prvej inštancie v bode 7 odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že v tomto konaní je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti na pojednávaní. Napriek tomu súd uvádzal pomerne rozsiahle úvahy o nedôveryhodnosti jeho tvrdení ohľadom zdravotného stavu a vlastne o nedôveryhodnosti osoby ako sporovej strany celkovo. Svoje tvrdenia súd zakladá na absolútne nekorešpondujúcich skutkových okolnostiach, ktoré vytrháva z ich kontextu. Vysvetlenie návštev u dvoch všeobecných lekároch spočíva v tom, že bežne pri zdravotných ťažkostiach lekára klasickej medicíny nenavštevuje a lieči sa inými prostriedkami a keďže vedel, že v prípade ak mu zdravotné problémy znemožnia účasť na pojednávaní, bude potrebné lekárske potvrdenie, navštívil svojho všeobecného lekára, ktorý odišiel do dôchodku a na jeho mieste bola C.. G., ktorá kartu nevedla a nevedela, kde sa nachádzala. Zo zdravotnej poisťovne zistil, že jeho všeobecným lekárom je C.. B., ktorú aj následne navštívil, a ktorá mu po vyšetrení vystavila potvrdenie o práceneschopnosti. V snahe čo najkorektnejšie zdokumentovať neschopnosť zúčastniť sa na pojednávaní konanom dňa 10.06.2020, predložil súdu všetky potvrdenia od lekárov, ktoré boli žalovanému v tom čase vydané a neuviedol si, že to môže vyznieť nedôveryhodne a zmätočne. Tieto doklady boli predložené súdu pred pojednávaním dňa 10.06.2020.

2.2. Ďalej uviedol, že tvrdenie súdu prvej inštancie, že za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávaní nie je možné považovať okolnosť, ktorá mu bola známa, a to zhoršenie zdravotného stavu v časovom predstihu pred nariadeným pojednávaním s tým, že žalovanému nebránili žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by znemožnili neúčast' žalovaného včas ospravedlniť, nie je v súlade so skutočnosťami týkajúcimi sa zdravotného stavu, ktoré uviedol žalovaný v odôvodnení návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho uznesenia vôbec nevysporiadal. Vzhľadom na to, v akom bol zdravotnom stave v dlhšej dobe pred termínom pojednávania a následne aj určitú dobu po tomto termíne, bola splnená podmienka, že existovali objektívne okolnosti, ktoré bránili žalovanému neúčast' na pojednávaní včas ospravedlniť, nakoľko v takom zdravotnom stave nebol schopný v takýchto intenciách ani len premýšľať, nie to ešte akýmkoľvek spôsobom konať.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadřila.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Podľa § 274 C.s.p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

5.1. Podľa § 277 ods. 2 C.s.p. ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

5.2. Podľa § 277 ods. 3 C.s.p. návrh podľa odseku 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky a dôvody na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 C.s.p. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.), s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.), pričom námietky žalovaného nepovažoval za dôvodné.

7. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného možno v odôvodnených prípadoch zrušiť, a to oba jeho druhy (teda aj rozsudok podľa § 273, aj rozsudok podľa § 274 C.s.p.). V prípadoch, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (§ 274 C.s.p.), na ktorom sa nezúčastnil žalovaný, môže žalovaný za zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedliteľného dôvodu. Tento ospravedliteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať, pretože bude predmetom posudzovania súdu. Zákon stanovuje zákonnú prekluzívnu procesnú lehotu na uplatnenie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ktorá je viazaná na moment subjektívneho dozvedenia sa o kontumačnom rozsudku. Zachovanie tejto lehoty je žalovaný rovnako povinný preukázať priamo v návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ak to opomenie, súd ho nevyzýva na dodatočné preukázanie zachovania lehoty (žalovaný má byť poučený už priamo v kontumačnom rozsudku). (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 1006).

8. Účelom zákonnej úpravy ustanovenia § 277 C.s.p. je zabezpečiť žalovanému súdnu ochranu aj v prípade, ak sa z ospravedliteľného dôvodu nedostaví na pojednávanie, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. V tomto konaní sa súd nezaobera tým, či boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale skúma či žalovaným uvádzané skutočnosti možno posúdiť ako ospravedliteľný dôvod, pre ktorý malo prísť k zmeškaniu pojednávania.

9. Pojem ospravedliteľný dôvod v zmysle § 277 ods. 2 C. s. p. nie je právnou normou definovaný a je len na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách konkrétneho prípadu posúdi ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní (Nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 369/2018-56 zo dňa 13.12.2018). K pojmu ospravedliteľný dôvod v zmysle ustanovenia § 277 ods. 2 C. s. p. zaujal vo svojej rozhodovacej praxi stanovisko aj Najvyšší súd SR, ktorý pod ospravedliteľným dôvodom rozumie také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedliteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola známa, ktorá mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 5Obdo/26/2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2020, sp. zn. 4Cdo/184/2009).

10. Úlohou žalovaného v podanom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je uviesť také skutočnosti, ktoré by mohli byť súdom prvej inštancie vyhodnotené ako ospravedliteľný dôvod, a zároveň bolo jeho úlohou tieto skutočnosti aj súdu preukázať, t. j. nestačí len uviesť, že na strane žalovaného došlo k zmeškaniu pojednávania z ospravedliteľného dôvodu, ale je potrebné aj predložiť súdu dôkazy, ktoré daný ospravedliteľný dôvod preukážu. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil žalovaným podaný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a dospel k správne záveru, že u žalovaného neexistovali skutočnosti, ktoré by mohli byť ospravedliteľným dôvodom na zmeškanie pojednávania vytýčeného na 23.09.2020. Návrh žalovaného neobsahoval dôkazy, ktoré by preukázali žalovaného zhoršený zdravotný stav.

11. Žalovaným uvádzaný zhoršený zdravotný stav, ktorý sa mal podľa tvrdení žalovaného zhoršiť dňa 08.09.2020, nie je možné považovať za ospravedliteľný dôvod. Uvedená skutočnosť bola žalovanému vopred známa (bola mu známa dva týždne pred termínom pojednávania). Z tvrdení žalovaného vyplýva, že nešlo o náhle a nečakané zhoršenie zdravotného stavu, ale o zdravotné problémy trvajúce dlhšiu dobu. Zlý zdravotný stav, ktorý má za následok práceneschopnosť je považovaný za objektívnu prekážku, ktorá môže zabrániť v účasti na pojednávaní, avšak je potrebné ju preukázať a ak žalovaný nechce znášať sankcie za neúčasť na pojednávaní, je potrebné takúto skutočnosť aj včas ospravedlniť. Žalovaný v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepreukázal, že by trpel zdravotnými problémami a že mu bola lekárom vystavená práceneschopnosť. Súd prvej inštancie pri

návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie existenciu prekážky, ktorá bránila žalovanému v účasti na pojednávaní, ale aj či žalovaný preukázal existenciu objektívnych okolností, ktoré mali zabrániť žalovanému v riadnom a včasom ospravedlnení neúčasti na pojednávaní. V návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie absentujú dôvody, pre ktoré sa žalovaný nemohol včas ospravedlniť. Žalovaný sa obmedzil len na konštatovanie skutočnosti, že nebol schopný žiadnej činnosti z dôvodu svojho zhoršeného zdravotného stavu a iba ležal a zabezpečoval si základnú starostlivosť o svoju osobu. Žalovaný pritom bližšie nešpecifikoval akého charakteru boli zdravotné problémy a ako mu bránili v riadnom ospravedlnení neúčasti na pojednávaní. Odvolací súd uvádza, že na ospravedlnenie neúčasti nie je potrebná osobná účasť žalovaného na súde alebo činnosť ohrozujúca zdravie žalovaného. Ospravedlnenie je možné zaslať prostredníctvom e-mailu alebo je možné sa ospravedlniť telefonicky. Žalovaný neuviedol, aké okolnosti mu bránili v takomto spôsobe ospravedlnenia. Odvolací súd je názoru, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal existenciu dôvodov, ktoré mu objektívne bránili v účasti na pojednávaní, teda žalovaný vôbec nepreukázal, že mal zdravotné problémy, ktoré by zabránili žalovanému v účasti na pojednávaní a už vôbec neuviedol a ani nepreukázal, že existovali objektívne skutočnosti, ktoré by žalovanému bránili v ospravedlnení súdu svojej neúčasti na pojednávaní dňa 23.09.2020 riadne a včas.

12. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie sa s podaným návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie náležite vysporiadal. Pojem ospravedlniteľný dôvod vyložil v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Napadnuté uznesenie nebolo zmätočné a bolo vecne správne a náležite odôvodnené. K námietke žalovaného o nevysporiadaní sa so zdravotným stavom žalovaného, odvolací súd uvádza, že je nedôvodná a súd prvej inštancie sa náležite vysporiadal so skutočnosťami o zdravotnom stave žalovaného tak, ako boli uvedené v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. V samotnom návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie okrem všeobecnej informácii o zhoršení zdravotného stavu a konštatovaní, že žalovaný iba leží, absentovala bližšia charakteristika zdravotných problémov, čiže súd prvej inštancie nemal všetky potrebné informácie, s ktorými by sa musel bližšie vysporiadať. Preto odvolací súd považuje odôvodnenie za dostatočné a súd prvej inštancie sa náležite vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Súd prvej inštancie sa nemohol vysporiadať v rozhodnutí s ničím, čo mu žalovaný v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neuviedol. Súd prvej inštancie nadbytočne hodnotil zdravotné problémy žalovaného, ktoré viedli k odročeniu pojednávania dňa 10.06.2020, nakoľko ich vtedy akceptoval a už vtedy mohli byť súdu prvej inštancie predmetné okolnosti podozrivé. V danom prípade sa stačilo zamerať na existenciu ospravedlniteľných dôvodov zmeškania pojednávania vytýčeného na deň 23.09.2020 a nebolo potrebné konštatovanie o pochybnom konaní žalovaného. Uvedené však nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

13. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného č. k. 19C/30/2019-138 zo dňa 09.12.2020 zamietol ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa a preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).